

«Δεν είμαι τέρας σου λέω»

Ένα ιδιαίτερο παιδικό βιβλίο της Π. Πλησή που επιδιώκει να εξοικειώσει μικρούς και μεγάλους με το σύνδρομο Ασπεργκερ

Τελευταία ενημέρωση: 11:07 Πέμπτη 12 Μαΐου 2011

Το βιβλίο της Παναγιώτας Πλησή με τον ιδιόρρυθμο τίτλο «Δεν είμαι τέρας σου λέω» που εδώ και λίγες εβδομάδες κυκλοφορεί από τις εκδόσεις ΚΕΔΡΟΣ, μπορεί να απευθύνεται σε παιδιά από 9 ετών και πάνω, αλλά μόνο κλασσικό παιδικό βιβλίο δεν μπορεί να θεωρηθεί...

Share 2345K
Tweet 128K
Share 4068

Διαβάστε επίσης

Στην κατηγορία

• Επί ίσοις όροις

Με λέξεις-κλειδιά

• ΑμεΑ

Η εξοικείωση με το σύνδρομο Ασπεργκερ μέσω ενός παιδικού μυθιστορήματος συνιστά αν μη τι άλλο πρόκληση

Όπως πιστοποιούν επιστήμονες που επί χρόνια ασχολούνται με το σύνδρομο Ασπεργκερ το βιβλίο της Π. Πλησή εισάγει με ευρηματικό τρόπο τον αναγνώστη και κυρίως τα παιδιά στον κόσμο των παιδιών με σύνδρομο Ασπεργκερ και τις ιδιαιτερότητές του. «Είναι εξαιρετικό βοήθημα για την ευαισθητοποίηση των παιδιών στις ατομικές διαφορές και στη σημασία τους στις διαπροσωπικές σχέσεις» πιστοποιεί ολίγον πιά διευρυμένα η ειδικός σε θέματα αυτισμού παιδοψυχίατρος Βάγια Παπαγεωργίου. Από την πλευρά της η συγγραφέας επιλέγει να εστιάσει στην «δική» της προσωπική εμπειρία που λειτούργησε ως έμπνευση για την συγγραφή του βιβλίου. Ίδου η εμπειρία λοιπόν, διατυπωμένη με τον δικό της τρόπο και λόγο:

«Μπορείς, σε παρακαλώ, να κρατήσεις τον Αγάπιο για είκοσι μέρες;» μου είπε ο γείτονάς μου ο Λάζαρος. «Να και οι οδηγίες». Πήρα τις οδηγίες και τις έβαλα στην τσέπη του τζιν μου. «Θέλω οδηγίες για να προσέξω ένα παιδί;» είπα από μέσα μου.

Η απάντηση στο τελευταίο ερώτημα είναι επί της ουσίας και η αλήθεια του βιβλίου της Παναγιώτας Πλησή, έστω και αν είναι γραμμένη – δοσμένη ως γοητευτικό παραμύθι. Μιά αλήθεια που αποτυπώνεται εξ' αρχής στον τίτλο του βιβλίου – «δεν είμαι τέρας σου λέω» – μιάς και τα αληθινά παραμύθια που αποκωδικοποιούν απέρριπτα την διαφορετικότητα δεν (έχουν λόγο να) κρύβουν εκπλήξεις και ανατροπές. Το βιβλίο πραγματεύεται ένα ομολογουμένως δύσκολο θέμα, πλην όμως τηρώντας όλες τις βασικές παιδαγωγικές αρχές. Δεν θα μπορούσε να συμβαίνει διαφορετικά μιάς και η συγγραφέας του έχει υπάρξει «δασκάλα στα θρανία» επί χρόνια πολλά.